

af den høitærede Indenrigsminister have hørt, at den just ikke ligger Ministeriet syndelig paa Hjertet, hvorfor vi ogsaa bør være saameget mindre fristede til selv at vove et Skridt, hvis Følger ere uberegnelige. Forøvrigt har det ogsaa i høi Grad været mig paafaldende, ikke alene at see de vestindiske Coloniers indre Anliggender inddragne under denne korte, men betydningsfulde Lov, men ogsaa Grønlands, thi vi have dog aldrig været vant til at betragte Grønland anderledes end som et Biland, og naar det hedder i Motiverne, at det egentlig maa betragtes som en Domaine, saa veed jeg ikke — naar Ministeriet virkelig var siffer i sin Sag, at det er saa — hvorfor Ministeriet har forelagt dette Lovforslag for Rigsdagen, thi var det en Domaine, saa var det jo allerede overgaaet til de fælles fra de særlige Anliggender. Det, som det nu gjælder om med Hensyn til Grønland, er jo aabenbart to Ting, nemlig: Missionsvæsenet og hvad Indtægter Grønland ved Handelen bringer Kongeriget. Hvad Missionsvæsenet angaaer, da vilde det jo være meget besynderligt, om det skulde indlægges under Fællesmonarchiet, thi deraf maatte nok følge, at hele Missionsvæsenet skulde undrages Cultusministeriet og formodentlig lægges ind under Generaltolddirectorens Styrelse, hvilket i tidligere Tider virkelig har været Tilfældet, idet Geisfligheden i Guinea har været henlagt under Generaltoldkammeret. Enten maatte dette skee, eller ogsaa maatte der oprettes et ganske særegt Ministerium, hvilket dog vel er aldeles urimeligt at tænke paa, eller endelig maatte Cultusministeren blive Minister baade for Heelstaten og for Kongeriget Danmarks særlige Anliggender, men en saadan Personlighed have vi dog endnu hidtil ikke kjendt. Hvad den grønlandske Mission har havt at betyde for Grønland, skal jeg ikke her videre omtale, men med Hensyn til Kongeriget har den dog havt saamegen Betydning, at man skulde den ikke ubetydelige Indtægt, som gjennem Handelen Aar for Aar er tilflydt Danmark. Nu seer jeg nok, at det er Ministeriets Mening, at Indtægten fra Grønland slet ikke vedkommer os, og at det følger af sig selv, at den skal gaae ind under Fællesmonarchiet, men saa veed

jeg ikke, hvad det skal have at betyde, der ogsaa staaer i Kundgjørelsen af 2den October om Indskrænkning af Kongeriget Danmarks Grundlov, at Indtægterne fra hvad der vedkommer Kongerigets særlige Anliggender ogsaa skal være dets særlige Indtægter, thi dersom Grønland vedkommer vore særlige Anliggender, saa maa ogsaa Indtægten af Grønland, som alene tilflyder igjennem Handelen, efter min Formening nødvendig vedblive at tilhøre Danmark. Jeg kan derfor ikke andet end fraraade, at vi gaae videre med denne Lov, og skal rette min Afstemning herefter.

Indenrigsministeren: Ja! den Paastand, at det er Ministeriets Hensigt lidt efter lidt at tilintetgjøre den danske Rigsdags Omraade, den holder jeg mig for god til at møde. Derimod vil jeg gjøre en Bemærkning for dem, der ikke maatte have mærket sig Forholdene, og navnlig ikke de Forhandlinger, der tidligere have fundet Sted om disse Gjenstande — dem vil jeg gjøre opmærksomme paa, at det jo kunde synes at være meget grundet, naar den ærede sidste Taler sagde — jeg forstod ham idetmindste ikke rettere — at, hvis Ministeriet var kommet med sine Bemærkninger tidligere, dengang Grundlovsbestemmelsen var under Forhandling, saa havde det været muligt at tage en anden Bestemmelse, men, naar det nu bagefter kom med dem, saa var det aabenbart, at man vilde rokke ved det engang Vedtagne og havde den Hensigt lidt efter lidt at formindste Rigsdagens Omraade. Men der kunde ikke tidligere forandres en Tøddel i Noget af, hvad der indeholdtes i Grundlovsbestemmelsen. Thingets eget Udvalg foreslog i sin Tid, at de vestindiske Anliggender skulde udgaae fra de særlige Anliggender; ved tredje Behandling blev imidlertid uden videre Omtale det Mødsatte vedtaget, og paa den Maade bragtes Sagen igjennem. Derefter kunde der ikke røres det Mindste ved noget enkelt Punkt — om man endog meente, at et eller andet var uheldigt og kunde give Anledning til Rettelse — førend Grundlovsbestemmelsen var vedtaget 3die Gang, thi den skulde jo vedtages usorandret for at blive gyldig som Grundlovsbestemmelse. Det er den naturlige